

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 618/2026
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Кленцовљевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Кленцовљевића - адвоката Игорa Митића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.44/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/2026 од 03.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Кленцовљевића - адвоката Игорa Митића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.44/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/2026 од 03.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К.44/25 од 29.09.2025. године окривљени Срђан Кленцовљевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и десет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета. На основу члана 151. ЗКП правном лицу је враћено путничко моторно возило. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 40/2026 од 03.03.2026. године, усвајањем жалбе ВЈТ у Шапцу, преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К.44/25 од 29.09.2025. године у делу одлуке о казни, тако што је окривљени Срђан Кленцовљевић због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од шест година, у коју му је урачунато време проведено у притвору, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Срђана Кленцовљевића - адвокат Игор Митић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног блаже казни или укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у оквиру које наводи да је суд као отежавајућу околност ценио обележје кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер је приликом оцене јачине угрожавања заштићеног добра ценио „велику количину опојне дроге“ која околност се није могла узети окривљеном као отежавајућа с обзиром на одредбу члана 54. став 3. КЗ, као и да су у питању „различите врсте опојних дрога“ будући да одредба члана 246. КЗ говори о предмету извршења кривичног дела у множини односно о супстанцама и препаратима који представљају опојне дроге.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, велика количина и различите врсте опојне дроге не представљају законско обележје кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашени кривим, па је суд ову околност могао да цени приликом одмеравања казне окривљеном.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Кленцовљевића - адвоката Игора Митића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић